

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/117/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412010023
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5412010023.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Juraja Krupu na verejnom zasadnutí konanom 18. februára 2016 prejednal odvolanie obžalovaného X. X. podané proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/11/2012 zo 16.6.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/11/2012 zo 16.6.2015 - vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného X. X., nar. XX.X.XXXX v I., bytom I., t.č. v Ústave
na výkon trestu odňatia slobody IIava,

o d s u d z u j e :

podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výroky o trestoch, ktoré boli obžalovanému uložené:
- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2009 z 15.12.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/47/2010 z 1.4.2010 vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov,
- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2011 z 9.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To/37/2012 z 23.5.2012 vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2009 z 15.12.2009,
- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/122/2011 z 28.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/11/2015 z 12.3.2015 vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom súd zároveň zrušil výroky o trestoch v rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2011 z 9.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To/37/2012 z 23.5.2012 a v rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/64/2009 z 15.12.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/47/2010 z 1.4.2010,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín bol obžalovaný X. X. uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., pre skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému ThDr. Ľubomírovi V. škodu vo výške 3.860,-Eur, pričom súd podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal tohto poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému aj povinnosť nahradiť poškodenej Rímskokatolíckej cirkvi, farnosť Dolný Kubín škodu vo výške 54,-Eur, pričom aj túto poškodenú stranu podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal so zvyškom jej nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie okresného súdu, že svedkovia R., V. a Z. ho jednoznačne usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti, pretože ho jednoznačne neopoznali. Všetci traja svedkovia uviedli, že nevideli do tváre páchatelovi, ktorý vybehol z farského úradu, keď sa títo vracali z kostola. Aj svedok X. E. uviedol, že obžalovaný si k nemu sadol do taxíka medzi piatou hodinou rannou, pričom rozsudok okresného súdu v odôvodnení konštatuje, že to bolo o 7.00 hod. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Okresný súd v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní správne zistil skutkový stav tak, ako ho uviedol v napadnutom rozsudku. V odôvodnení rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodíť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako bol ustálený prvostupňovým súdom. Taktiež pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného riadne a zodpovedajúco odôvodnil vo svojom rozsudku, preto v podrobnostiach krajský súd odkazuje na toto odôvodnenie.

K veci je potrebné uviesť, že okresný súd pri rozhodovaní, či obžalovaný X. X. spáchal žalovanú trestnú činnosť, nevychádzal iba z výpovedí svedkov ThDr. V., Mgr. R. a D. Z., ale vychádzal aj z výpovedí svedkyne Ing. W. S., X. E. a ďalších listinných dôkazov založených v trestnom spise. Z výpovede Ing. W. S. vyplýva, že obžalovaný, ktorého jednoznačne a bezpečne opoznala, jej ponúkol do zálohy mobilný telefón zn. Nokia E66, ktorý pochádzal z krádeže z Rímskokatolíckej cirkvi, farnosť Dolný Kubín. Na podklade tejto výpovede ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že skutok

uvedený vo výroku napadnutého rozsudku sa stal a že tento spáchal obžalovaný X. X.. Preto krajský súd odvolanie obžalovaného smerujúce proti výroku o vine rozsudku okresného súdu nepovažoval za opodstatnené.

Preskúmaním výroku o treste krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade so zákonom. V odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že v prejednávacom prípade neboli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu, keďže žalovaný skutok nie je vo viacčinnom súbehu so žiadnym z činov, za ktoré bol už obžalovaný odsúdený. Poukázal na skutočnosť, že vo veci Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2009 bol prvým odsudzujúcim rozhodnutím už trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený (vyhlásený) 17.6.2009. Podľa názoru okresného súdu, hoci bol tento trestný rozkaz v dôsledku podaného odporu neskôr zrušený, možno naň pri zisťovaní súbehu pre účely uloženia súhrnného trestu naďalej prihliadať ako na tzv. pretínajúce odsudzujúce rozhodnutie.

K veci je potrebné uviesť, že podľa § 353 ods. 6 Tr. por. trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Určením, že trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku treba rozumieť najmä vykonateľnosť trestu uloženého právoplatným trestným rozkazom, povinnosť obvineného nahradiť trovy spojené s výkonom trestu odňatia slobody a trovy trestného konania zálohované štátom, zápis odsúdenia do registra trestov, účinky uvedené v § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda musí ísť o trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť, ktorý rovnako ako právoplatný odsudzujúci rozsudok je nemeniteľný, záväzný a vykonateľný.

Z vyššie uvedených dôvodov preto podľa názoru krajského súdu predelom medzi súbehom a recidívou nemôže byť doručenie trestného rozkazu, ktorý bol v dôsledku podaného odporu neskôr zrušený, ale až prvý vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý neskôr nadobudol právoplatnosť. V trestnej veci Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2009 to bol dátum 15.12.2009, kedy bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý neskôr nadobudol právoplatnosť. Ak teda žalovanú trestnú činnosť obžalovaný spáchal 27.10.2009, bolo to pred prvým odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2009, ktorý neskôr nadobudol právoplatnosť. Podľa názoru krajského súdu teda boli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu, a to nielen voči vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2009, ale aj voči rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/64/2011 a rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/122/2011. Krajský súd preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a rozhodol o treste obžalovaného tak, že mu uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pričom prihliadol k všetkým zákonným zásadám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., tak ako to učinil okresný súd.

Na podklade vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.